

»Zašto na ovo stratište nitko od vlasti još nije došao?«

● Misa je sa desetak biskupijskih i redovničkih svećenika predvodio sisački biskup Vlado Košić

Stipan Bunjevac

Tko smije štiti zločine i zločince - i to još i posljednji tjedan pred ulaskom Hrvatske u Europsku Uniju? Nije li to i ovaj pokušaj da se odbace uhiđbeni nalozi za počinitelje ubojstva nad Hrvatima u Njemačkoj u doba komunizma, izvršena nad nevinim ljudima samo zato što su voljeli svoju domovinu i željeli joj slobodu? Ali nažalost to se danas nama događa: štite se zločinci, dapače oni se čak i veličaju, pa štoviše od svijeta se traži da im se poklone. «

Dožupan u ratu protiv Hrvatske!?

»Pogledajte, nije li to jasno iz sljedećih činjenica: Hrvatski sabor ukinuo je pokroviteljstvo nad komemoracijom najveće tragedije nad našim narodom u Bleiburgu, pokoljem koji su počinili komunisti-partizani; Hrvatska vlada ukinula je Ured za istraživanje i obilježavanje grobova žrtava komunističkih zločina; najviši predstavnici RH otvoreno slave komunizam i vole 'lijepu kapu partizansku', dive se crvenoj zvijezdi petokraki; obnavljaju spomenike četniku - kasnijem partizanu u Banskome Grabovcu, u mojoj biskupiji; obnavljaju spomenik četničkog pokolja nad Hrvatima u Srbu u Borčevcu. U Hrvatskome saboru rade oni koji su abolirani za zločine nad Hrvatima; u mojoj pak županiji dožupan je upravo postao čovjek koji je od 1991. do 1995. na okupiranom području poticao na rat protiv Hrvatske« - potresno su odjekivala pitanja i tvrdnje, koje je sisački biskup Vlado Košić izrekao u subotu 22. srpnja u propovijedi na misi zadušnici kod jame Jazovke nedaleko Sošica u žumberačkome gorju, mjestu partizanskoga masovnog ubojstva nevinih Hrvata, bez suda i presude, tijekom i nakon Drugoga svjetskoga rata. Koncelebriralo je desetak biskupijskih i redovničkih svećenika zapadnoga i istočnoga hodočasnika, među kojima i brojna rodbina pobijenih i nestalih.

Spomen-pohod na Jazovku, koji tradicionalno organizira udruga »Hrvatski obredni združ Jazovka«, ove godine 23. po redu, započeo je molitvom križnoga puta koju je predvodio biskup Košić. Sljedio je prigodni program u kojem je između ostalih sudjelovao i imam Admir ef. Muhić, izaslanik Meših-

ta Islamske zajednice u Hrvatskoj, koji je predmolio molitvu za žrtve muslimanske vjeroispovijesti, te predsjednik HOZ-a Jazovka Boris Prebeg s prigodnom porukom.

Oni su na prvim mjestima u Hrvatskoj!

Biskup Košić započeo je propovijed zahvalom za propast komunističke ideologije, ali i upozorenjem kako ona nije potpuno nestala s povijesne pozornice u Hrvatskoj: »Mi smo se danas nadvili nad beskrajnu patnju i stradanje hrvatskih vojnika i civila - koji su ovdje pogubljeni bez ikakvog suda i po diktatu jedne revolucije - te ovdje leže njihove kosti koje najbolje svjedoče kakvo je to bilo zlo, taj komunizam koji je u našu domovinu došao na krilima Drugoga svjetskog rata i ustoličio

»Bogu smo zahvalni što je to zlo propalo, što je komunizam nestao. Ali po svuda vidimo i znamo, nisu nestali njegovi tvorci i nositelji, nisu se promijenili oni koji su ubijali, koji su sijali strah i zatirali u ime svoje ideologije sve hrvatsko, katoličko i domoljubno.«

se nasiljem u njemu i poslije njega. Zato smo Bogu zahvalni što je to zlo propalo, što je komunizam nestao. Ali posvuda vidimo i znamo, nisu nestali njegovi tvorci i nositelji, nisu se promijenili oni koji su ubijali, koji su sijali strah i zatirali u ime svoje ideologije sve hrvatsko, katoličko i domoljubno. Na žalost oni ne žive samo nekim skrovitim životom u Hrvatskoj, daleko od javnosti, okajavajući svoje grijehe i zločine, nego oni su upravo u današnjoj Hrvatskoj na prvim mjestima, oni vode našu zemlju, oni su gospodari medija - a to znači: oni kroje istinu, oni zavode naš jadni narod i danas, kao što su ga vodili u propast tolikih prošlih desetljeća. «

Cijelu je duboko egzistencijalnu problematiku hrvatskoga naroda, povijesnu, sadašnju ali i buduću, osvjetlio vjerničkim pristupom i vrednovanjem: »Ali naš skup danas ne treba nikoga prozivati, oni koji su na strani zločina sami sebe razotkrivaju. Mi smo ovdje kao oni koji se mole Bogu. Naše je uputiti danas molitvu za sve koji su stradali od mržnje, kako u Drugom svjetskom ratu i poraću, tako i u Domovinskom ratu. Dapače, uputimo Bogu molitvu i za sve koji stradavaju i danas, jer su trovani lažima i mržnjom. I ne samo za žrtve, mi molimo danas i za ubojice, molimo Boga da i nasilnicima otvori srce,

da i njima obrati i daruje im svoje svjetlo i svoju milost. Mi ne znamo kako je to moguće, ali vjerujemo da je Bogu sve moguće.

Mi vjerujemo da i naša domovina Hrvatska može biti slobodna, ne samo od uža tamnica i samica, ne samo od logora i zatvora, nego i od laži, od zavodjenja nevinih, od promidžbe i zagovarjanja zločina. «

Majke su im okrenule leđa!

U nastavku je propovijedi pojasnio o kakvom je ratnom i poratnom zločinu riječ u Jazovki: »U jamu Jazovke, kao svjedoči Mijo Samac - jedan od rijetkih koji je preživio

ubojstvo premda je stajao u redu, gledao kako ubijaju zarobljenike prije njega i čeka, ali hvala Bogu nije dočekao da i njega ubiju - partizani zadojeni komunističkom ideologijom početkom siječnja 1943, bacali uokolo jame zaklane i ubijene ratne stradalnike, uglavnom zarobljene domobrane koje su partizani zarobili poslije pada Krašića u partizanske ruke. To su bile, dakle, žrtve ubijene od strane partizana koje su u tu jamu bačene tijekom Drugoga svjetskog rata. Njima su pridružene i druge žrtve. Nakon završetka rata stradali su ovdje i bili bačeni u ovu jamu uglavnom ranjenici, medicinsko osoblje i časne sestre koje su komunistički zločinci prisilno odvozili iz bolnica krajem svibnja 1945. godine. Povjesničar Josip Jurčević iznio je podatak da je do danas tu pronađeno 476 kostura. «

Biskup Košić aktualizirao je zločin u Jazovki povezavši ga s proslavom u Brezovici: »Tim tužnije je što se danas u Brezovici kod moga Siska slavi ove ubojice kao neke velike antifašiste, donositelje napretka i bolje budućnosti. Kako je samo bilo znakovito i žalosno gledati našeg predsjednika koji je prije par godina doveo svoga bivšeg kolegu iz susjedne države na Ovčaru, a kad su došli na stratište, majke poginulih čiji ostaci leže u tom grobištu okrenule su im leđa. Ima li jače simbolike od ove? A zašto na ovo stratište nitko od naših vlasti još nije došao? Odgovor je više negoli jasan. «

U zaključnim riječima razlila se molitva, iskrena, duboka i optimistična: »Mi bismo danas mogli nastaviti ovo nabranje pa dodati: ni komunizam, ni neokomunizam, ni liberalizam, ni tzv. antifašizam, ni zaštita zločina, ni lažni ni provokatori, ni ikoji drugi stvor ne može nas odvojiti od ljubavi Božje u Kristu Isusu. Nitko!... Molimo te, Gospodine, podari svoj mir i blaženstvo našim poginulima, i u Drugom svjetskom ratu, u Jazovki i u tolikim jamama i skrivenim grobištima diljem Lijepe naše! Podari svoj mir i svima poginulima u Domovinskom ratu! Pomozi i nama da vjerujemo da s tobom i mi pobjeđujemo, da se obrate zločinci, da se uspostavi pravednost i učvrsti mir! Molimo te, neka nas sve ispuni tvoja sveta milost hrabre i jake vjere, da naše zalaganje bude za budućnost i za vječnost naše domovine i našega naroda! « ■